

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

IX. évfolyam, 5. szám

Ára : 1 lej

2008. MÁJUS

A csíksomlyói Szűzanya hazavárja gyermekeit!

A lövétei nép mindig is szeretett búcsúra járni. Anál is inkább, ha Csíksomlyóra gondolunk, hiszen a lövéteiekben ma is él a nagyfokú Mária-tisztelet. Tudjuk, hogy templomunkat is a Szűzanya tiszteletére szentelték fel, és számos rózsafüzér-társulat működik nálunk. Talán a Szűzanyának köszönhetjük azt is, hogy falunk megmaradt katolikusnak, hiszen a reformáció idején csíksomlyói szerzetesek jártak ki hozzánk, és vetettek gátat a hittérítésnek. Ezekre mind nagyon büszkék lehetünk, és a csíksomlyói búcsút magunkénak is tekinthetjük, hiszen kezdettől fogva Mária oltalmában élünk. Már őseink is tudták ezt, és mindig elzarándokoltak Csíksomlyóra, és az utat főként gyalog tették meg. Nagyon dicséretes kezdeményezés, hogy tavaly óta a fiatalok gyalog vágnak neki a zarándokútnak.

A csíksomlyói búcsú Mária-tiszteletünk egyik legnagyobb ünnepe. De mégis, miért zarándokolunk el évről évre Csíksomlyóra? Ha tudjuk azt, hogy Isten mindenütt jelen van, és Máriát is bárhol tisztelhetjük, minek utazni több kilométert? És a mai technikával már azt is megoldották, hogy élőben kövessük végig az eseményeket a televízióban, tehát a látvány sem vonzhat különösebben, hiszen talán a tévé még jobban be is mutatja az egészséget, és sokkal kényelmesebb. A nagy tömeg sem éppen kellemes mindenki számára. Tehát végső soron a zarándoklás egy kihívás, nem pedig kikapcsolódás vagy szórakozás. Aki egyszer is volt a búcsún, annak ez eléggé világos. A búcsújárás lehet szokás is, de a szokás egy idő után unottá válik, és, ha nincs semmi jó benne, akkor megszűnik. A csíksomlyói búcsúra örömmel és vágyakozással megyünk, nem számít a kényelem és semmiféle áldozat, melyet ennek érdekében hozunk. Valami olyan erő hív Csíksomlyóra, amely minden emberben benne van: egy érzés, hogy gyöngék vagyunk, hamar belefáradunk az életbe, és szükségünk van egy nálunknál erősebb Valaki segítségére. Ez indít a vezeklésre, a zarándoklásra, és ez vezet el a Szűzanyához, akiben égi édesanyját látunk. Ővele találkozhatunk Csíksomlyón különlegesebb módon, mint más helyeken.

folytatás a 3. oldalon

Közeleg a vakáció

-a gyermek, aki nem játszik, nem fejlődik -

Pár hét múlva az iskolákban felkerül a táblára az "Ó" betű, majd villámgyorsan kikerekedik belőle a VAKÁCIÓ.

A diákság nagy öröme sarokba lehet dobni a táskákat, akár délelőtt 10-ig is lehet aludni, meg lehet nézni a tévében a kedvenc rajzfilmeket, filmeket, lehet kergetőzni a réten, fürödni a patakban, és még sok más dolgot, ami a tanévben nem adatott meg. A nyári szünidő minden diák számára az év legkedveltebb időszaka: ilyenkor a gyerekek felszabadulnak, vidámak, e pár hónap alatt félrethetik a tankönyveket (amit többnyire örömmel meg is tesznek), és a szünidőre feladott lecke feledésbe merül. Persze ilyen jó időben kinek van kedve elővenni azt a nagy, ellenzenyes könyvet, amely ráadásul a legmagasabb polc tetején ücsörög? A legszerencsésebbek azok a szülők, akiknek nem kell gyermeküket olvasásra kényszeríteniük. De a "lustább" gyerekek szülei megpróbálhatnak csemetéjük orra alá dugni egy szép képeskönyvet, hátha a képek hatására felébred bennük az olvasásvágy. Fontos, hogy nem szabad túl sok tanulni-, olvasni-, és számolnivalót adni a gyereknek, hiszen a nyári vakáció a pihenésért van, a gyerekekért, hogy feltöltődjenek, és ősszel megújult erővel fogjanak neki a tanévnek.

folytatás a 7. oldalon

Vissza a természethez, avagy majális lövétei módra

Habár a köztudatban december él az ünnepek hónapjaként, azt hiszem, a legszebb tavaszi hónapnak, a májusnak sem kell szerénykednie ilyen szempontból. Anyák napja, elsőáldozás, pünkösöd...hogyan csak néhány fontos eseményt említsek, amelyek erre a hónapra esnek, legalábbis az idén. Van azonban egy olyan ünnep, amely évente kizárólag ebben a hónapban zajlik, amely Lövete apraja -nagyját kimozdítja otthonról: ez pedig a majálistozás, amelyet lázas előkészületek előznek meg - főként a fiatalok körében -, és amely sokszor már április végén kezdetét veszi. Talán nem a legmegfelelőbb kifejezés a "május egyezés", hisz ez egy napot jelöl, míg a valóságban az ünneplés akár egy hétig is tarthat. Végül is a fiatalok között egy "becsületos" majális nem rövidebb három napnál.

Furcsa látványban lehet része annak az embernek, ki április utolsó napjaiban Löveteire látogat. Az ifjúság mindenhol egyezkedik, összeverődnek a "bandák" megbeszélésre, és, ha már beszerezték a szükséges dolgokat, csoportosan elvonulnak valamelyik erdőrésztre mulatozni. Május elsején csendes a falu, mintha mély álomba zuhant volna. Nem így az erdő! Vidám kiáltozások, nevetés, zene, nyüzsgő emberek, sátrak, süldögélő flekken- és miccsillat, labdapattogás...az erdő zeng az élettől. Az egyik legkeresettebb hely Nádasszék és környéke, de a távolabbi helyek is benépesülnek.

Kicsit olyan ez, mint mikor a régi időkben szüleink, nagyszüleink felszedelőztek nyáron, és hátraköltöztek az erdőre néhány hétre dolgozni, de a munka mellett mindig jutott idejük a pihenésre, szórakozásra, még ha a dübörgő zene helyett az erdő madarait is hallgatták. Ma persze más a "divat", de talán nem lenne haszontalan, ha csak egy kis időre is, kikapcsolni a bömbölő zenét, amelyet egész évben bárhol hallgathatunk, és a természet hangjait is megfigyelni.

A majális szerepe a szórakozás, és a többségének ki is jut, ugyanakkor megsérülnek, károkat szenvednek, ha nem más, hát maga a környezet, az erdő. Felelősségteljesen kell szórakoznunk, hogy annak senki és semmi ne lása kárát utólag. Őseink ezt tudták, nekik köszönhetjük, hogy még van erdőnk, ahol szórakozhatunk, de ha mi nem vigyázunk rá, vajon a gyermekeink is elmondhatják ugyanezt?

A "majális-láz" másik hátulütőjét ugyancsak őseinkhez tudnám csatolni, pontosabban egy szokáshoz, amely látszólag kihalófélben van. Ez nem más, mint a "májusfa-állítás", nálunk zöldág-szegezés. Ma már ritkán látni május elején zöld ággal feldíszített kapukat, mert az ifjúság a falun kívül szórakozik. Régen április utolsó estéjén összegyűltek a legények, hogy kivágják azokat a "zöld ágakat", amelyeket éjjel a kiválasztott lányok kapuján helyeztek el. Lövétén a nyírfát használták (használják) erre a célra, de ez nem mindenhol van így, tehát helyi jellegzetességnek is mondható. Azok a lányok, akik húshagyó kedden bokréttát tűztek a legényeknek, izgatottan várhatták, hogy reggelre lesz-e zöld ág a kapuban. Volt, akinek nem is egy nyírfát díszelgett másnap, hanem kettő, három vagy akár még több is...

Mindenképp - a majálistozás szükséges és kellemes ünnep, illetve kikapcsolódás, érdemes részt venni benne, de ugyanakkor nem szabad megfélemednünk sem hagyományainkról, sem pedig arról, hogy felelősek vagyunk egymásért és környezetünkért. Nem árt, ha eszünkbe jut az idősebbek figyelmeztetése: "Aztán úgy viselkedjétek, hogy a híretek ne hogy előttek hazaérjen!"

Demeter Katalin

Örvendetes napunk támadt..

Nagyon talált ez a húsvéti ének a szentmise kezdetére Kápolnásfaluban 2008. április 26-án a X. Udvarhelyszéki Egyházközség Találkozón, hiszen egyszerre több mint 500 énekes dicsőítette énekével a jó Istent. Tudjuk jól, hogy a templom egy szent hely, de, amikor kórustalálkozón veszünk részt, még szebbnek, ragyogóbbnak tűnik az Isten háza. A kórustalálkozónak nemcsak az a célja, hogy ki milyen művészien énekel, hanem inkább az, hogy ki-ki Istentől kapott hangja és tehetsége által dicsőítse a Teremtőt. Ezt a gondolatot fejezte ki prédikációjában Sajgó Balázs pap bácsi is, vagyis azt, hogy ugyanazt az Istent dicsőítjük mindnyájan, és, ha többen összegyűlünk, még hathatósabb az ének és az imádság. Példával magyarázta, hogy egy hívő, bizonyos okokra hivatkozva, kivált a közösségből, gondolva, hogy ő egyedül is tudja gyakorolni vallását, úgymond magányos kereszténynek nevezve magát. Egyik nap kirándulni indult, és hozzászegődött egyik barátja. Amikor megérkeztek, fát gyűjtöttek szalonnasütésre, és emberünk a barátját kérte meg a tűz rakására. Kis idő múlva azt vette észre, hogy barátja, egymástól távol, külön-külön leszúr egy-egy ágat, és azokat próbálja külön-külön meggyújtani. Meg is szólítja, hogy ez így nem lesz jó, mert az ágakat egy rakásban kell meggyújtani, hiszen együtt jobban égnek. Na, látod, mondta a barátja, jobb, ha te is visszajössz a közösségbe, mert magányosan nagyobb a veszélye annak, hogy kialuszik a tűz, és eltávolodsz Istentől.

Nagyon jó érzés látni, hogy a kórusokból nem hiányoznak a fiatalabbak sem, és így, közösen olyan, mintha egy nagy családban lennénk, ahol minden korosztály megtalálható.

Miután elénekeltük a Te Deum-ot és a himnuszokat, közös falatozáson vettünk részt, ahol folytatódott a jó hangulat.

Gondolom, mindenki lélekben megerősödvé tért haza, és örült, hogy ezt a szombatot Istennek szentelhetette.

Ifj. Lázár Béla

Egészen szép vagy, Mária! -Csíksomlyóra gyalogosan-

A tavalyi évhez hasonlóan egy kis létszámú, de lelkes csapat indult el gyalogosan Lövéteről Csíksomlyóra, a Szűzanya tiszteletére. A kedvezőtlen időjárási viszonyok és a kimerültség ellenére úgy érezzük, hogy győztesek vagyunk. Hisszük, hogy áldozatvállalásunk nem volt hiábavaló. Az alábbiakban egy rövid beszámoló olvasható a Lövéteről megtett gyalogos zarándoklatról.

Régen, amikor még kicsi voltam, a szüleimmel autóbusszal mentünk Csíksomlyóra, hogy részt vehessünk a búcsús szentmisén. Az idősebbektől gyakran hallhatjuk, hogy ők hogyan zarándokoltak gyalog Csíksomlyóra, útközben miről beszélgettek, de legfőképp, hogy miket imádkoztak és énekeltek útközben.

Nagyon megörültem a tavaly, hiszen a búcsú előtt pár héttel elterjedt a hír, hogy Lövéteről is indul egy csapat gyalogosan Csíksomlyóra, és a hír tényé változott: a Polgármesteri Hivatal újra megszervezte a gyalogtúrát. Ez a kezdeményezés idén is folytatódott, így a lelkes lövétei csapat a testvérfalukból érkezett vendégekkel péntek reggel nekivágott az útnak.

A templom udvarán összegyűlt 35-40 fős csapat közös ima után, melynek vezetője a lövétei plébános volt, a lövétei és a maglódi zászlót magasra tartva nekivágott annak az útnak, amelyen őseink is haladhattak zarándoklataik alkalmával.

Az első megállót a középső keresztfánál tartottuk, ahol rövid pihenő és imádság után folytattuk utunkat a Vargyas völgyén haladva Kiruly felé. Az első eső Kiruly előtt érte el a csapatot, de ez nem érte váratlanul a zarándokokat. Rövid pihenő és falatozás után újra nekilendülve eljutottunk a szénégetőkhöz, ahol - a tavalytól eltérően - az idén nem volt alkalmunk megnézni a szénégetők munkáját. Délután négy óra körül értünk el Karulyos pusztájának szélére, ahová két nagy sátrat húztunk fel éjszakára, és ahol nemsokára finom vacsorát fogyasztottunk el.

Tábortüzi éneklés után a csapat nyugovóra tért. Szombat reggel hajnali 4 órakor volt az ébresztő, így öt óra körül folytathattuk zarándoklatunkat a Szűzanyához. Piricskétől már a főúton haladtunk. Csíkszeredába érve csatlakozunk a többi zarándokhoz, és a Kegyetemplomot elhagyva

következett a talán legfárasztóbb szakasz, ki a Nyeregbe, ahol csatlakoztunk az autóbusszal érkező lövétei zarándokokhoz.

A napsütéssel kezdődő szentmise

alatt, ahol a

hatalmas tömeg egy szívvel - lélekkel köszöntötte a Szűzanyát, a szokásos módon eleredt az eső, de e zuhogó eső nem oszlatta szét a tömeget. Az emberek az esőben vigyáztak egymásra, hogy ne ázzanak meg, és hogy a csúszós talajon el ne essenek.

Habár az eső szomorúsággal töltött el, úgy éreztük, hogy győztesek vagyunk, hiszen kimerülten és elázva elértük célunkat, a csíksomlyói Szűzanyát. A gyalog megtett zarándoklat mély nyomot hagy az emberek lelkében, az áldozatvállalás pedig új erőt ad.

Adj a jó Isten, hogy a jövőben még többen induljunk gyalog Csíksomlyóra, hogy együtt köszönthessük a csíksomlyói Szűzanyát.

Lázár József

Néhány kiegészítés a csíksomlyói búcsúhoz

folytatás az 1. oldalról

A pünkösdi búcsúnak fontos eleme a fából készült Mária-szobor, mely sok viszontagságon ment át, de nem tudták elpusztítani. Számos csoda is fűződik hozzá, ezért Csodátévő Madonnának is nevezik. Mária megnevezései közt használják a "Babba Maria" kifejezést, amelynek jelentése "Szép Mária". A babba szó az ősi magyar nyelvből származik, és a gyimesi csángók még ma is használják.

A búcsús szentmise fontos része a körmenet, amely a kegytemplomtól indul a szentmise elején, és halad egészen a hármass halom oltárig, majd a szentmise végén vissza a kegytemplomhoz. A körmenet során meg szokták kerülni a Kis-Somlyó- hegyet, majd a Salvator kápolnához érve elénekelik az "Egészen szép vagy Mária..." kezdetű éneket, és ezután vonulnak a hármass halom oltárhoz. A körmenethez hozzátartozik a labarum vivése is. A labarum egy zászló, amely régen harci jelvény volt, a

győzelem jelképe. Ezt a jelvényt mindig a Segítő Mária Gimnázium végzős diákjai viszik, akik tanulásban és magaviseletben kitűntek. A labarum és a papság pedig az únkordonon belül halad, amelyet szintén a Segítő Mária székelyruhás diákjai visznek.

A csíksomlyói búcsú régtől fogva népünk legnagyobb zarándokhelye, melyet bizonyít a számtalan zarándok, akik nagyon messziről is érkeznek. De nemcsak zarándoklás, hanem nemzetünk összetartozásának jele is. Ezt bizonyítja az a kezdeményezés, amely minden évben két szárnyas keresztet indít el, melyek útjuk során szív alakban veszik közre a Kárpát-medence magyarságát, és Csíksomlyón találkoznak. Mint Mária gyermekei együtt kell kérnünk őt, hogy vezesse Szent Fiához nemzetünket, pártfogolja és gyűjtse össze szerető karjai közé. Azt hiszem, ez történik Csíksomlyón évről évre.

Mihály András

KALOT

Sokszor eltűnődtem magamban, amikor táncpróbákra indultam, hogy szüleim, nagyszüleim hogyan tölthették el szabadidejüket délutánonként-estéinként. Azon is gondolkodtam, hogy akkor nem ezek a feltételek voltak számukra, mint napjainkban. Ahogyan utánaérdeklődtem, azt tapasztaltam, hogy ezek a közösségi összejövetelek hasonlóak voltak, és szinte mondhatnám, nemzedékről nemzedékre szálltak. A kulturális életben mindig jelen van a: táncmulatság (bálok), színdarabtanulás (általában népszínművek), helyi szokások bemutatása, népdaléneklés, szavalás, néptáncatanulás, és még sok minden, ami a falu kulturális életét szolgálja.

Gondolataim mégis abba a világba csalogattak vissza, amikor Lövete a régi, tiszta, székely falu életét élte, villany nélkül, lámpa fényénél, amikor még korokban hordták az éltető, tiszta ivóvizet a falu egyes részeiben lévő kutakból, amikor az összetartó erő az ősi hit és a felebaráti szeretet volt. Így tudtam meg nagymamámtól, hogy bizony akkor is összegyűltek a fiatalok, és a pap bácsi irányításával felejthetetlen estéket tölthettek el a plébánián, főleg, amikor még nem létezett a Nép-ház. Az ifjúság nevelése akkor is a fontos feladatok közé tartozott - mondotta nagymamám -, és így adott a kezembe egy kötével összekötött "iratsomót", amelyben egy ifjúsági szervezetről volt néhány adat, számla, vagyis arról a szervezetről, amelyre az idősebb emberek még emlékeznek: a KALOT Egyletről. Ennek az egyletnek volt tagja és elnöke az én néhai Lázár nagyapám is. Ezért kerestem fel egy pár olyan bácsit, akik még mesélni tudnak a szervezetről. Kolozsi István bácsi (harangozó-kántor) elmondta, hogy a név minden betűje egy szavat rejt magába:

- Katolikus
- Agrárifjúsági
- Legények
- Országos
- Tanácsa

Ahogy a nevéből is kitűnik, a székhely, ahol estéinként összegyűltek, nem lehetett más, mint a papi lak. Ide gyűltek össze a fiatalok szórakozni: sakkozás, kártyázás, színdarabtanulás, "Ember ne mérgelődj", "Ki nevet a végén?" stb. Ide azok a fiatalok jöhettek, akik már elvégezték az iskolát, felső korhatár nem volt.

Habár legényegylet volt, amikor színdarabot tanultak, lányokat is hívtak szerepelni. Tréfásan mesélte el harangozó István bácsi, hogy Márton Antal plébános azt mondta neki egyszer: "István, én téged kinevezlek főnöknek. Te leszel az, aki begyűjtasz a kályhába, kirakod a játékokat, majd a végén összeszeded, sepregetsz, és bezárod az ajtót." Ugyanis a plébános nem volt mindig ott a fiatalokkal.

A KALOT Egyletnek a célja az ifjúság katolikus nevelése, erkölcsös élet, becsületes szórakozás, a fiatalok összetartása, valamint rendezvényeikkel a falu szórakoztatása volt. Természetesen, mint minden szervezetnek, a katolikus ifjaknak is KALOT zászlójuk és KALOT indulójuk volt, amelyre nagyon büszkék voltak.

Érdekes, idős nagymamám még jól emlékezik az előadott színdarabok címére, cselekményére, énekeire. A fontosabb előadott színdarabok címe: "Az obsitos", "A falu gyöngye", "A szökött katona", "A gyimesi vadvirág".

Ha egy kicsit elgondolkozunk, és összehasonlítjuk a jelent a múlttal, elmondhatjuk, hogy a cél ugyanaz, vagyis: úgy kellene élnünk és szórakoznunk, hogy viselkedésünkkel a jóra törekedjünk, és majd az utánunk jövő fiataloknak, amennyire lehet, jó példát mutassunk, bebizonyítva, hogy a közösségben való szórakozás nem bezártságot jelent, hanem azt, hogy egymást így jobban meg tudjuk érteni, jobban meg tudjuk becsülni, ami úgy a mi számunkra, mint az egész falu számára a legfontosabb dolog, hiszen **ÖSSZETARTOZUNK!**

Lázár Lajos és Égei Lőrincz KALOT tagok
Márton Antal plébánossal 1943 januárjában

KALOT induló

Mozdul a föld, ébred a magyar,
Szebb jövőn dolgozik minden férfikar,
Ébredjetek, munka vár reánk,
Így lehet újra nagy drága, szép hazánk,
Új idők új kürtje harsan,
Bósz vihar zúg mindenütt,
Változások, új világok,
Új erők órája üt,
Új harcra fel, hű ifjúság,
Most minden álmunk testet ölt,
Isten segíts munkára fel,
Miénk az ország és a föld.

Ifj. Lázár Béla

Kicsengetésem emlékére sok, sok, sok...

Neked, érettségiző diák:

A 8-ik általános iskolai év elvégzése után valami olyasmivel ijesztgettek, hogy fel kell kötni a gatyát, mert kezdődik az a sokat emlegetett nagybetűs Élet. Nos. Lenne egy kérdésem. Akkor mi jön most???

Egyik tanárnőm mostanság emlegette el, hogy emlékszünk-e, mikor 9. osztályban kinevettük, mert azt mondta: "Nyakunkon az érettségi!" Kilencedikben neveltünk, most meg döbbenet nézünk szembe vele. Tényleg nyakunkon az érettségi. Kedves 1989-es születésű vén diákok, valamint minden idén érettségiző diák, rohamosan közeledik a június. Közben meg süt a nap, melegedik az idő. Tőled meg egyre többen kérdik: "Hogy megy a tanulás?", "Merre tovább?" És Te jobb esetben mosolyogsz, mert tanulgatsz, terveid vannak, rosszabb esetben pedig sóhajtasz, és reménykedsz, hogy még mindig nem késő. Az, hogy késő-e vagy sem, már tényleg csak utána derül ki. Mikor is? Az első megmérettetés, a román nyelv és irodalom szóbeli vizsga június 23-án lesz, és ezzel a dátummal el is indul az érettségi, egészen július 5-éig húzódva, amely napon remélhetőleg minél több sikeres érettségiről szerezhetünk tudomást. Aztán ki-ki folytatja útját. Egyesek letészik a lantot, mások újra batyut kötnek, egyetemre iratkoznak, felvételiznek. S eltelik ez a nyár is. No de most még gyúrjuk a könyveket, szívjuk magunkba a tudományt, két kidolgozás elolvasása közt megírunk még 3-4 kicsengetési kártyát, s megtervezük a bankett ruhát. Úgy, hogy bulinak híján az érettségiig sem leszünk.

Habár kétlem, hogy valaki ne tudná, de az érettségi tételeket megtaláljátok a www.edu.ro honlapon.

Kívánok mindenkinek sikeres érettségit, felvételit, és addig is jó szórakozást!

Nektek, érettségiző diák szülei, nagyszülei, ismerősei, barátai stb.:

Ha van a környezetetekben egy, a 18. életévéhez igencsak közel álló "gyerek", és sokat nyafog, az bizonyosan érettségi előtt áll. Te ránézel, és arra gondolsz: "Uristen, hogy elrepült az idő!", "Hogy megnőtt ez a gyerek!", s hasonlók. S míg te beszélgetnél vele, esetleg tanácsot is adnál, ő csapkod, hisztizik, kifordul önmagából. Nem lehet hozzá szólni. De jó, ha tudod, és ezt bátran ki merem jelenteni mindenikünk nevében: köszön mindent. Mert bizonyosan benne van a kezéd, hogy eljutott idáig. Köszöni, köszönünk minden kedves szót, mosolyt. S majd lejár a hajtás s a sikeres érettségi, hála Neked is kedves szülő, nagyszülő, barát... S persze, ha a jó Isten is megsegít.

Azzal a reménnyel eltelve, hogy az a nagybetűs nem is létezik,

Mihály Sarolta (Tucsi)

A mostani **egységes dolgozatok** nagyon nehezek. Nem örülünk annak, hogy ezt a törvényt hozták be. Jobb lett volna, ha marad úgy, ahogy volt!

VII.B osztályos lányok

D

I

Á

K

O

L

D

A

L

Az első mazsorett szereplésünk előtt nagyon sokat készültünk, próbáltunk. A játszóházban összeállítottuk a táncunkat, amiben segítettek. Az édesanyáknak szántuk ezt a műsort, ami sok erőfeszítésünkbe került, de végül mégis sikerült. Nagyon élveztük a próbákat és a szereplésünket, mert ez volt az első mazsorett előadásunk. A ruhák, amikben szerepeltünk, szépek voltak és kényelmesek. A szereplés előtt nagyon féltünk és izgultunk, hogy elrontjuk, de végül sikerült előadnunk az anyák napi szereplésen. Egy nagyon jó csapat, közösség alakult ki ennek a műfajnak a segítségével. Nagyon örültünk, hogy egy ilyen előadással lephettük meg az édesanyákat.

VII. A osztályos lányok

Az oroszhegyi népdal- és néptáncfaló

Április 26-án Oroszhegyre indult néhány lövétei fiatal népdalénekes, ahová három-három éneket vittünk tarsolyunkban. Nagy öröm volt nekünk, gyerekeknek, hogy ilyen lehetőség adódik, azaz egy népdalvetélkedőn léphetünk fel.

Jól éreztük magunkat, és nem mellékesen elhoztuk a két első díjat is, az egyiket, a kisebbeket én magam nyertem. Énekszóval tértünk haza, Béla bácsi gratulált nekünk, hogy ilyen ügyesek voltunk.

Nagyon jól telt, és remélem, hogy a jövőben is megyünk ide vagy hasonló eseményekre.

Orbán Szilárd IV.B

Az én anyám a legfigyelmesebb édesanya, hiszen mindig észreveszi, ha valami bánt engem. Ő ilyenkor megvigasztal. A tanulásban is segít nekem, ha valamit nem értek. Mindent megad nekem, pedig tudom, hogy sok dolga van szegénynek. Az én anyám szeret engem, és ezt minden gyermek elmondhatja az édesanyjáról!

Deac Erzsébet, Forgács Hajnalka-Henrietta,
Miklós Andrea V. A

Egyed Réka

Anyák napjára

Szívünk teli szeretettel,
nagyon vártuk e napot,
hogy verssel, szóval köszönthessük
az édesanyákat.

Édesanya az, aki
vigyázott ránk, s óvott,
mi csak éreztük,
hogy milyen gyengéden simogatott.

Így próbálunk hálát mondani,
hogy felnevelték,
s velünk voltak.

Édes létem, édesanyám

Édes élet az enyém övele, ha itt van,
De minden szó értéktelen,
Mert a szív beszél élénken,
Ajkam, mi néha bántott, hallgat mostan.

Édes létem tőle kaptam hajdan,
Kicsi szívem és lelkem,
Vágyam és emberségem,
Rajtam áll, mivé leszek majdan.

Édes voltom, édesanyám lénye,
Könnye gyógyít,
Ölelése nemesít,
Szívéből sugárzik anyai erénye.

Hűtlen gyermekét nem dobálja kővel,
A szónak megbocsátja,
Mit szívem őszintén bánja,
Mert képes elhalmozni édes szeretetével.

Anyák napja

György Emőke

AZ ÓKORRA VISSZAVEZETHETŐ
HAGYOMÁNYT MAGYARORSZÁGON A
MAGYAR IFJÚSÁGI VÖRÖSKERESZT
HONOSÍTOTTA MEG.

AZ ELSŐ MEGEMLÉKEZÉST 1925-BEN
SZERVEZTEK. AZ ANYÁK NAPJÁT A
LEGTÖBB ORSZÁGBAN MINDEN ÉVBEN
MÁJUS ELSŐ VASÁRNAPJÁN ÜNNEPLIK.

Szeressétek az édesanyákat

Az anyák mind szépek és oly hatalmasok,
Soha meg nem szűnő, bölcsődalok,
Türelmesek, szenvedők és bátrak,
Szeressétek az édesanyákat!

Életük gyötrelmek áldozata,
E Földnek életadó, meleg sugara,
Mind csillagok, melyek ragyognak fölöttünk
Létezne-e e világ, nélkülük?

Az anyák semmitől meg nem torpannak,
Ők kik mindig élnek, soha meg nem halnak,
Mert fáradt testüket, majd ha fedi is szemfödél,
Lelkük visszajár, emléküik mindig él.

Ők kiket nem lehet, föld alá temetni
Mert mindig bennünk élnek, nem tudjuk feledni
S ha ránk zúdulna néha, a világ összes baja,
Ők megéreznék, s szánalmukra, sírjuk megnyílana.

Legyetek hát ti is, elnézők és szánók,
Kopár sírhalmokra, virágmagot szórok,
Segélyt nyújtó kezek, e megbomlott világban,
Szeressétek az édesanyákat!

Beneze Edith

Ez vagy nekem

Te vagy a forrás, melyből ihatok,
Tikkasztó hőségben szomját olthatok,
Békegalamb, mely lelkenre száll,
Nyugtalan szívemben rendületlen áll,
Éltető oxigénként lehellek be téged,
Te vagy a színpompás virágos rétem.

Te vagy csendem a világ zajában,
Madárdalom nyomasztó némaságban,
Félelmemnek bátor előzője, anyám,
Életem viharában menedékem, tanyám,
Ha kell, kályhaként forrón melegítesz,
Te vagy az is, ki hús szellőként üdítesz.

Te vagy az őrangyal szüntelen őrségben,
Mindennapi kenyereim az égető éhségben,
Fájó sebeimre gyógyító balzsamom,
Kökény éjszakában megváltó csillagom,
Sivár voltomban sugárzó reményem,
Te vagy a minden, a legdrágább kincssem.

György Emőke

Közeleg a vakáció

folytatás az 1. oldalról

Ma már a szülők egyre inkább elfoglalják gyerekeiket, programokat szabnak nekik, megtervezik szünidős napjaikat. A gyereknek nyáron nem kell, vagy alig kell program, hiszen egész évben programok szerint él, minden percét, óráját beosztják, hiányzik életéből a spontaneitás. Az a gyermek, aki nem játszik, nem fejlődik kellőképpen, élményvilága szegényes, gyermekora örömtelen.

Szerencsés az a gyermek, akinek igazi "semmittevős", falusi vakáció jut osztályrészül. A falusi rétek, erdők, utcák, barátok ezernyi élményt adnak a gyerekeknek. A városi gyerekek és a szülők is nem hiába örülnek, ha a szünidőben a falusi nagymama szárnyai alá veszi pár hétre az unokát. A nagymamák és szülők felhőtlenül gondolnak vissza az egykori vakációjukra. Nekik nem volt szükségük tévére vagy számítógépre a kikapcsolódáshoz, ők a kukoricacsutkával is úgy el tudtak játszani, mintha igazi baba lenne, és az ajtókilinccsel is úgy elcseverészték, mintha a barátjuk lenne. A "régii vakációk" emléke elevenedik fel bennük, amikor a játék után megéhezve beszaladtak a legközelebb lakó barátjuk édesanyjához, és egy-

egy zsiros kenyérral a kezükben folytatták a hancúrozást, kinn felejtve magukat az utcán, amíg a csendítetszó haza nem kergette őket.

Falun vakációzni több szempontból is előnyös: nem annyira sűrű a forgalom, a gyerekek több teret biztosít mozgásigénye kiéléséhez, testközelből szemlélhetik a háziállatokat, búvóhelyeket építhetnek az erdőben, ami mind-mind hozzásegíti őket a fejlődéshez úgy, hogy mindezt észre sem veszik, játszva tanulnak. A városi vakációnak is megvannak az előnyei, a gyerek megtanul helyesen közlekedni, jobban vigyázni magára az úton, figyelmesebb lenni.

Bárhol is tölti a vakációt a gyerek, ismeretei bővülnek, tudása gyarapodik az új információk megszerzése által, de tudniuk kell, hogy az írást és olvasást gyakorlás nélkül nem sajátíthatják el. Ezért az esősebb napokon meg kell ragadni az alkalmat a gyakorlásra, hogy fejlesszék ezeket a képességeket is, ha pedig újra kisüt a nap, teljes gőzzel irány a természet!

György Enikő

Miért ne játszanák ma is? (régii népi játékok Lövétén)

Nagyon sokat hallottam szüleimtől, rokonaimtól, hogy milyen nagy izgalommal mesélték, elevenítették fel egymásnak gyermekkoruk színes világát, a sokféle szórakozást, csínytevést és játékot. Gyakran hallottam, hogy olyan játékokról beszéltek, amelyeket én nem ismertem, nem játszottam soha. Ezekre nagyon kíváncsi voltam, és elkezdtem gyűjteni ezeket a népi játékokat. Azért tartottam fontosnak lejegyezni ezeket, mert, bár sok felnőtt ismeri őket, a gyermekek többsége egyáltalán nem, és nem is játszik ezeket. Manapság a gyermekek már számítógépes játékokkal töltik az időt, és keveset vannak együtt kint a természetben. Ezért most próbálok bemutatni pár olyan játékot, amelyeket ma már a gyermekek nem játszanak, de bizonyára a felnőtt olvasók közül sokan ismernek. Ezért arra kérem a felnőtt olvasókat, hogy tanítsák meg ezeket vagy akár egészen másakat is gyermekeiknek, unokáiknak, vagy legalább beszéljenek róluk, mert meggyőződésem szerint is ezek sokkal egészségesebb és szórakoztatóbb időtöltések, mint bármely számítógépes játék.

Földezés

Ezt a játékot akkor játszották, amikor nedvesebb volt a talaj. A földre egy nagy kört rajzoltak, és fölosztották annyi részre, ahány gyermek játszott, majd mindenki a körön kívülre állt a saját

területe elé, és bicskát vagy kést vágta a földbe a másik területére. Ahol a bicska megállt a földben, ott húztak egy vonalat, így elarabolhattak egy

részt a másik területéből. Végül az nyert, aki a legtöbb területet tudta szerezni.

Bilickézés vagy pittyezés

A bilicke egy olyan lapos fadarab volt, amelynek két vége meg volt hegyesítve. A bilicke hegyes végét egy pálcával megütötték, így az felrepült a levegőbe. A levegőben el kellett találni, és minél messzebbre elütni. A pálcá vége gyakran szélesebb volt, hogy könnyebben lehessen vele elütni a bilickét. Miután sikerült a bilickét elütni, megmérték, hogy hány lépés távolságra repült, és ez jelentette a pontszámot. Ha például húsz lépésre repült, akkor az húsz pontot jelentett. A sikeres ütés után a következő ütést is ugyanaz a játékos végezhette, de a bilickét nem szabadott elmozdítani a helyéről, ugyanabban a pozícióban kellett megütni. Ha valaki nem találta el a levegőben a bilickét, akkor a következő jött. Az nyert, akinek a legtöbb pontja volt. Gyakran előre megállapították, hogy hány pontot kell elérni, és aki a leghamarabb megszerezte a pontokat, az nyert.

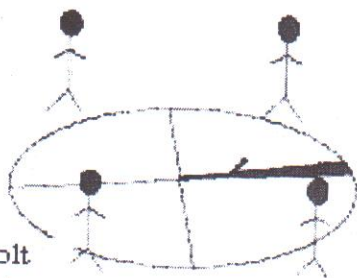
Karikázás

Nagyon kedvelt játék volt a karikázás, amely főleg a fiúk játéka volt. A karikát általában hordók abroncsából vagy fából készítették. A pálcát, amellyel a karikát irányították, általában drótból készítették, és karikanyomónak hívták.

A drót végét U alakban meghajlították, és ez tartotta a karikát, hogy el ne dőljön. A karikával akadályversenyeket is szerveztek úgy, hogy köveket vagy más akadályokat kellett kikerülni anélkül, hogy a karika eldőlné. Minél kisebb volt a karika, annál nehezebben lehetett irányítani.

KARIKANYOMÓ

FÖLDEZÉS

■ elarabol
terület

Mihály András

Szemét ügyek

-Kinek a szemetét fújja a szél? -

**A megfelelő szeméttárolás jelenünk egyik legtöbbet hangoztatott témája. Égető problémát jelent globális szinten, de ha körbenézünk Lövétén, akkor rájövünk: van tenni-
való bőven helyi szinten is.**

A változó és kiszámíthatatlan időjárási viszonyok, viharok, jégesők arra figyelmeztetnek, hogy nincs minden rendben a Földdel. Sokan hangoztatják, hogy a történelemben már volt példa ilyen szélsőséges időjárásra, amely tényleg igaz, csak nem szabad arról megfeledkezni, hogy a jelenlegi állapot kialakulásában jelentősen benne van a kezünk. Az ENSZ klímaváltozást vizsgáló szerve egyértelműen kijelentette a több éven át készülő és több ezer tudós, kutató részvételével elkészült tanulmányában, hogy felelősei vagyunk a globális felmelegedésnek és az ezzel együtt járó klímaváltozásnak. Ennek függvényében érthető, hogy nagy hangsúlyt helyeznek a környezetvédelemre, a káros anyag kibocsájtásra, a légszennyező gázokra és nem utolsósorban a talajba jutó szennyezőanyagokra. A környezetvédelem témakörében sokat hangoztatott mondat, hogy "Gondolkodj globálisan, cselekedj lokálisan."

A Hargita megye regionális hulladéktárolására vonatkozó elképzelések, amelyet a Hargita Megyei Tanács bocsájtott ki, egy olyan kezdeményezés, amely globális szinten gondolkodva helyi cselekvésre irányul. A tervezet lényege, hogy megyei szinten olyan hulladéktároló épüljön, amely képes megfelelően tárolni és megsemmisíteni a megye falvaiban és városaikban összegyűlt szemetet. A kibocsájtott tervezet ugyanakkor tartalmazza a közös hulladéktároláshoz kapcsolódó folyamatokat is, mint például a létező szemételepek megszüntetését, hálózati infrastruktúra kiépítését, amely lehetővé teszi a szemét összegyűjtését a környező településekből is.

A felmérések szerint 2005-ben Hargita megye lakossága összesen 145073 tonna szemetet halmozott fel, amelynek 80 százalékát a városi lakosság, a fennmaradó részt pedig a falvak gyűjtötték össze. A hulladéktároló biztosítaná a szelektív gyűjtést és megsemmisítést, így a papír, az üveg, a műanyag, fém külön tárolása válik lehetővé.

A tervezetet legkésőbb 2013-ig szeretnék megvalósítani, addig pedig van idő bőven a helyi problémákon gondolkodni. Az első felmerülő kérdés lehetne az például, hogy mit gondolna az a látogató, aki Lövétéről a hegyen keresztül szeretne átjutni Szelterszbe?

Gondolom, nem érthetetlen kérdés azok számára, akiknek volt útjuk a fent megnevezett szakaszon. Akik számára ismeretlen útvonalról van szó, röviden annyit kell tudni, hogy természeti adottságokban gazdag erdei úton haladva szétszórta papírok, üres műanyag palackok, elhasznált ruhák, édesség csomagolópapírok, pelenkák (és minden egyéb elképzelhető tárgy) látványa köti le az arra járók tekintetét.

Egyes felmérések szerint a felhalmozott szemetünk önmagunkról árulkodik, így például az üres konzervek dobozok az általunk fogyasztott élelmiszerek minőségét, valamint fogyasztási szokásainkat jellemzik, az üres sörös, boros, üdítő üvegek pedig, hogy mivel oltjuk szomjunkt. Egy "szemétkutatónak" azt hiszem Lövete esetében nem kellene a szemétdögörig mennie, hogy fogyasztási, szemetelési szokásainkról informálódjon, elégséges lenne egy túrát tenni Lövétéről az Asszonybosszantó csárdáig, hiszen egy igen jelentős szakaszt szemételephez hasonló úton kellene haladnia.

A "szemét ügyel" kapcsolatosan nem is az a legfontosabb kérdés, hogy mit gondolnak a turisták, hanem inkább az, hogy mit gondol erről a falu lakossága, akik gyakran veszik igénybe ezt az útszakaszt. Mit gondolnak erről a gyermekek és a falu fiatalsága, akik gyakran járnak kirándulni a hegyen keresztül? Miközben egy svájci községben az alig hároméves gyermekek szelektíven gyűjtik a szemetet, addig mi gyarapítjuk a szemételepet a falunk felett. Gazdaságilag nem helyes azonos kategóriába sorolni a két települést, de a gyermeknevelés mindkét helyen ugyanúgy a felnőttek dolga, mint az is, hogy egészséges természeti környezetet biztosítson a lehetőségek függvényében.

Felháborodással fogadta a román sajtó pár évvel ezelőtt, hogy egy németországi áruház román nyelven tette ki a már mózesi kőtáblára is felvésett parancsolatot: "Ne lopj!" Ez a magatartás jól tükrözte a német lakosságnak a román nemzetéről alkotott közfelfogását. Vajon milyen üzenetet sugallt az arra járóknak az erdő szélére kifüggesztett tábla, amelyen ez állt: "Ne dobd a szemetet az erdőbe!"? A tábla azóta eltűnt vagy belepte a szemét, minden esetre szabad szemmel nem látható. Banális dolognak tűnhet egy ilyen tábla, hiszen egyértelmű, hogy a szemét helye nem az erdőben lenne, de minden jel arra utal, hogy mégis szükségszerű Lövete esetében.

A hat éve létrehozott szemétdögör a szeméttárolás megoldási formáját jelentette, hiszen azelőtt minden lakos önmaga semmisítette meg háztartási hulladékát vagy "eltüntette" valahol a falu határában. A domboldalba összegyűjtött szeméthez azonban nem kíméletes a nálunk gyakran élénk szél, és szanaszét hordja azt a szélrózsa minden irányába. A szétfújt szemét látványa bátorítón hat egyes lakosok számára - akiknek kiléte sosem látott napvilágot -, és feljogosítja arra, hogy oda dobják szemetüket, ahová érik, amely így gyakran az erdőben landol. Káros túlbuzgóságról tanúskodik, hogy miután a helyi adók között fizetünk a szemétszállításért, amely két hetente esedékes, önszántukból egyes lakosok kiviszik szemetüket - egészen az erdő széléig.

Az első negatív benyomást a szemételep látványa ébreszti bennünk, de a talaj- és ivóvíz szennyezése jelenti az igazi problémát, amely fertőzést okozhat. A lebomlott, elégetett sze-

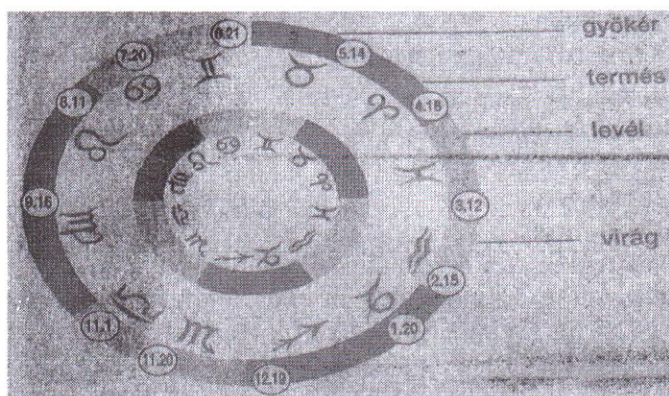
metet a talaj- és esővíz továbbmossa befele, így a szennyező anyagok hatótávolsága jelentősen megnövekedik.

Sovány vigasz, hogy nincs ez másképp a környező falvakban, községekben sem. A térségben mindenütt problémát jelent a szemét tárolása és megsemmisítése, és mindenütt a pénzhiányt nevezik fő problémának. A nagyobb beruházások megvalósítását nyilvánvalóan nem bírja finanszírozni a falu közössége, de nem burkolózhatunk be teljes mértékben az eszközök hiányosságaira hivatkozva, tudtában annak, hogy a MI szemetünket fújja a szél a hegyen.

Márton Tünde

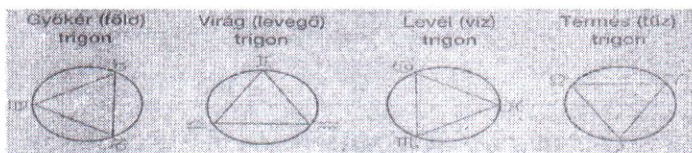
Növénytermesztési naptár

A régi kultúrák beavatottjai tudják: ha az emberek helytelen módon bánnak a természettel, akkor ennek negatív következményei lesznek, amelyek természeti katasztrófákat okozhatnak a Földre és az emberiségre. Ezek elkerülése végett védeni kell a természetet minden káros vegyszertől. Így a mezőgazdaságban óvakodnunk kell a műtrágyák és a vegyszerek túlzott használatától. Ezeket különböző növénypreparátumokkal próbáljuk helyettesíteni, valamint érett istállótrágyával. Mindemellett a termesztett növényekre nagy hatást gyakorol a bolygók állása is. A Hold a maga 27 napos Föld körüli útján áthalad az állatöv 12 régióján, és olyan erőket közvetít, melyek hatást gyakorolnak a klasszikus elemekre.

A kép külső köre az égen látható csillagképek határait mutatja, jelezve a napot, mikor a Nap a következő csillagképbe lép át. Az átmenet-szökőnap miatt csúszhat egy napot. A belső kör a régi, az asztrológiában használatos 12 egyenlő, 30°-os beosztást mutatja.

Az állatöv az a csillagkép-szalag, mely előtt a Hold és minden bolygó a maga pályáján elvonul. Mentükben olyan erőknek adnak indítékot, mely hatása a föld terén megmutatkozik. Az állatöv mentén fel vannak tüntetve azok az időpontok, amikor a bolygók belépnek és elvonulnak a csillagkép előtt, ezen időpontok a hónapokat és napokat jelölik. Ha a csillagképek egymással 120°-os szöveget zárnak be, akkor beszélünk trigonokról. A Hold mintegy 9 naponként azonos erő régiókba lép, így ismétlődnek.

Ez a hatás a növények négy különböző szervrendszerét érinti.

Gyökér-napok:

Kedveznek a gyökér-növényeknek. Ezeknél a termést a gyökérzet zónájában várjuk, ilyen a retek, répafélék, a zeller, cékla stb. Idesorolható a hagyma és a burgonya is. Ezek a napok jó termést és eltarthatóságot ígérnek.

Levél-napok:

Kedveznek a levél-növényeknek, amelyeknél a termést a levélzetből várjuk, mint a káposztafélék, a saláta, a spenót stb. esetében. Ilyenek a szálas takarmányok és a levélfűszerek is. A levél-napok csak vetésre és ápolásra alkalmasok, nem a betakarításra, amennyiben tárolni is akarunk. Ebben az esetben jobb, ha a betakarítást, a szedést virág- vagy termés-napon végezzük, így az áru nem lesz romlékony. Ez áll a káposztára és savanyításra is.

Virág-napok

Minden virágjáért termesztett növényt és esetleg az olajos magvúakat is ajánlatos ilyen napon vetni, kapálásra, a kvarcliszt permetezésére is a virág-napot válasszuk! Ha a vázába szánt virágot ezen a napon vágjuk, soká friss marad, erősebben illatozik, és a tő sok új virágzó ágat hajt (pl. a rózsá). A szárazkötészetbe szánt virágok szépen megtartják színüket, míg más napon vágva esetleg elszíntelenednek. Az olajos magvú növényeket is virág-napon ajánlatos aratni.

Termés-napok

Ebbe a kategóriába tartozik minden növény, amelyet botanikai terméséért vagy magváért termesztünk. Ilyen minden gyümölcsünk, a bab, a borsó, a kukorica, a gabonák, a tökfélék, a paprika, a paradicsom stb. Az olajos magvúak akkor mutatták a legnagyobb maghozamot, ha vetésük termés-napon történik, de a legtöbb olajt akkor nyerjük, ha virág-napon aratunk. Vetőmag termesztésére legjobbak az Oroszlán-napok. A termés-növények betakarítására a termés-napok a legalkalmasabbak, ez az időzítés javítja a tárolhatóságot, és a vetőmagból fejlődő növény regenerációs képessége is jobb lesz. A tőre szánt gyümölcsöknél ezen kívül igyekezzünk, hogy a szüret napja a felszálló Hold időszakára essen.

A vetés, az ápolás és a betakarítás jól megválasztott idejével elősegíthetjük a növények fejlődését és egészségét. Hasonló módon hatnak ezek az erők a méhcsaládokra. Foglaljuk össze egy vázlatba azokat a törvényszerűségeket, melyeket a növénykísérletekben, a méhészetben és az időjárás megfigyelése során ismertünk meg:

Csillagkép	Elem	Mikroklimatikus hatás	Növényi szerv	Méhek viselkedése
Halak	víz	nedves	levél	mézkészítés
Kos	hő	meleg	termés	nektárgyűjtés
Bika	föld	hűvös/nedves	gyökér	lépépítés
Ikrek	levegő/fény	szellős-világos	virág	pollenkészítés
Rák	víz	nedves	levél	mézkészítés
Oroszlán	hő	meleg	termés	nektárgyűjtés
Szűz	föld	hűvös/nedves	gyökér	lépépítés
Mérleg	levegő/fény	szellős-világos	virág	pollenkészítés
Skorpió	víz	nedves	levél	mézkészítés
Nyilas	hő	meleg	termés	nektárgyűjtés
Bak	föld	hűvös/nedves	gyökér	lépépítés
Vízöntő	levegő/fény	szellős-világos	virág	pollenkészítés

Az egyes impulzusok időtartama 2-4 nap között ingadozik. Amikor a Hold a pályáján ott tart, hogy felszállóban keresztezi a Nap pályáját, negatív hatásokat kelt.

Silye Lehel

T Á J É K O Z T A T Ó

a 2008. június 1-ji helyhatósági
választásokra vonatkozóan

A helyhatósági választás 2008. június 1-jén reggel 7 órakor kezdődik, és 21 órakor zárul.

A választó polgárok kötelező módon hozzák magukkal a személyazonossági igazolványukat (buletin de identitate, carte de identitate).

A választás során polgármestert, helyi tanácsosokat, megyei tanácselnököt és megyei tanácsosokat választunk, tehát minden egyes megjelenő választó polgár négy szavazócédulát fog kapni.

Minden egyes szavazócédulán több jelölt lesz feltüntetve.

Szavazás során minden egyes szavazócédulán csak **egy** jelöltre szavazhat:

- Tanácsosjelöltek esetében:

- vagy a politikai pártok és szervezetek által összeállított jelöltlistára,
- vagy a függetlenként jelölt személyek egyikére.

- Polgármester és megyei tanácselnök-jelöltek esetében:

- vagy a politikai pártok és szervezetek által jelölt személyek egyikére,
- vagy a független jelöltek egyikére.

Tehát a szavazócédulákon feltüntetett jelöltek tartalmazó kockák egyikébe lehet pecsételni, hogy a szavazat érvényes legyen.

a 32-es számú választókerületi
választási iroda elnöke

ANYAKÖNYVI HÍREK

- 2008. április

- Születések száma: 1
MIHÁLY MÓNICA
- Házasságkötések száma: 1
ANDRÁS SZILVESZTER és
GYÖRGY MELÁNIA
- Összinté részvétünket fejezzük ki az áprilisban elhunyt lakosok hozzátartozóinak:
MIHÁLY TERÉZIA
TÖRÖK MIHÁLY (Csíkszereda)

Kempingnyelven az Unióban

A falusi települések általában hagyományörzőek, ez az anyanyelv tekintetében is így van. Ezért néha zokon vesszük, ha akár a hazai, akár a határon túli magyar honatyák mondatai olykor tele vannak idegen eredetű szavakkal, például:

A szociális és makroökonómiai problémákat koncentrikusan hierarchizálni kell, a periférikusokkal kell kezdeni, mert csak így lehet optimálisan a centrumot realizálni.

Ez magyarul így szólna:

A társadalmi és nagygazdasági feladatokat körkörös rangsorolni kell, a külsőkkel kell kezdeni, mert csak így lehet kedvező módon a központi teendőket megvalósítani.

Persze, ezek a szavak még újdivatosak, de idővel beépülhetnek a nyelvezetünkbe, és megszokjuk azokat. Hiszen mi is mondunk időnként olyan mondatokat, amelyek ugyan nem választékosak, de alig van bennük magyar szó. Ráadásul ezen szavak nagy része nem mostanában, hanem évtizedekkel ezelőtt került be a hétköznapijainkba.. Íme néhány szélsőséges példa:

A lájbis cankértő megkanájpolta a smucig saktert.

A smakkos dzsemet egy slukkra benassolták.

A slájeres dáma megdinszteltette a vinetát és megpúcoltatta a kredenzet.

A sofőr ducsált a faterjával, belecurikolt a sáncha, s így a sinkájának slussz.

Húzd le a farmered sliccét, ne dúnsztold magad.

Gondolom, hogy bármilyen furák is, de érthetőek. Megjegyzem, hogy itt csak a német eredetű szavakat vettem figyelembe [leibig, Zankmeister, kneipen, schmutzig, Schachter, Schmack, Schluck, naschen, Schleier, dienen, putzen, Kredenz, duzen, Vater, zurück, Schwanz, Schenkel, Schluß, Schlitz, dunsten].

Ladó István

Köszönet

A Kákvirág Egyesület köszönetét fejezi ki mindazoknak, akik adójuk 2 %-ával az egyesületet támogatják.

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta

Kiadja a LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János, titkár: András Kinga, tördelés és szerkesztés: Mag István, korrektúra: Lázár Emilia
Munkatársak: András Magdolna, András Zsolt, Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár Zoltán, Miklós Emilia,
Molnár Juliánna, Pál Erzsébet

Támogatók: Lövéte Közbirtokossága, Lövéte Község Helyi Tanácsa, Select Metleplast kft.

A szerkesztőség elérhetősége: Lövéte Községi Könyvtár, tel.: 0266-220806, e-mail: loveteikialto@freemail.hu
Készült a ROTAPRINT nyomdájában; Szentegyháza, József Attila u. 3/b, tel.: 0266-247836